

Pan Ivo Šmoldas rozebral schopnosti našich občanů se přizpůsobit systému sociálních dávek.

Mnohá města si trpce stěžují, že nedokážou vyjít se svými takzvaně nepřizpůsobivými občany. Ještě nikdy jsem však neslyšel, že by si takzvaně nepřizpůsobiví občané trpce stěžovali, že nedokážou vyjít se svými městy. Způsoby takzvaně nepřizpůsobivých jsou totiž měšťtěníům nemálo proti srsti, kdežto způsoby měšťtěníů jsou takzvaně nepřizpůsobivým zcela upřímně šumafuk. A tak si jedni holt stěžují, kdežto druzí důvod ke stížnostem přirozeně neshledávají. A neshledávají ho ne proto, že by byli nepřizpůsobiví, nýbrž právě naopak, že se přizpůsobit hravě dokážou, a to čemukoli, nejlépe pak systému sociálních dávek. Nazývat je nepřizpůsobivými je tedy naprostá mýlka. Jsou totiž stejně přizpůsobiví jako ti, kdo bystře postřehli, že se dá vesele žít třeba ze státních či evropských dotací, provizí za zprostředkování armádních zakázek nebo z úplatků od stavebních firem. Nepřizpůsobiví jsou všichni ti ubožáci, co se výzvám doby přizpůsobit nedokázali, a nepřišli tudíž na nic lepšího než se způsobně živit prací. A jelikož schopnost přizpůsobit se je nepochybnou známkou inteligence, je očividné i to, kdo z nás je tu blbec.

Úspěšný den a vysoké IQ vám přeje váš IŠ.